

stee? Og det er her, at jeg troer, at der er meget forskellige Meninger her i Thinget, og at Udvalgets Fleertal har seet Sagen fra et meget eenfaldigt Standpunkt.

Madvig: Jeg troer, at det bør fremhæves, at der ikke blot kan være stor Tvivl om, at Folkethinget i en Sag som denne skulde have en særlig Ret til at tage Initiativet til at indfætte Bestemmelsen om den fornødne Sum; jeg troer, at det fra dette Things Side maa udtales, at der ikke er mindste Tvivl om, at det har den fuldstændigste Ret til at bringe dette Lovforslag i den meest passende Form ved at give det den fornødne Begrænsning, og at det hører til dette Things Værdighed, at det ikke underlaster sig det at sende et Lovforslag, der paabyrder Staten en stor Udgift, fra sig med den Forventning, at det paa et andet Sted vil faae den med Hensyn dertil forandrede Form. Der er sikkert Folkethinget en bestemt Ting, men heller ikke Mere, og det er, at det først skal behandle Finantsloven, men der er derved slet ikke tænkt paa finansielle Love, og al den Tale om, at finansielle Love, eller at enhver Lov, der medfører en Udgift, er en Finantslov, maa paa det Bestemteste afvises. Selv om man vil indrømme, at der ikke kan stee nogen Udgift i Genhold til en speciel Lov, uden at den kommer ind paa Finantsloven, er der jo givet Folkethinget al Velighed til at sikre sig sin Forret ved at anvende den Form, som i de senere Aar er bleven anvendt ved Rigsdagens Finantslove, og ifølge hvilken man, naar et Lovforslag er vedtaget, der vil medføre en Udgift, da optager det Beløb, der dertil paaregnes at ville medgaae, i en Paragraph i Finantsloven, hvori det hedder: „Forjaaviddet og det Lovforslag faaer Regjeringens Sanction, udbetales Beløbet, ellers ikke.“ Det vilde dog være altfor stærkt, at vi skulde underlaste os det, at vi ikke maatte forhandle om en Gjenstand, som Regjeringen selv har forelagt os, i et saadant Omfang, at vi selv klart faae og udtalte, hvad vi meente, at denne Gjenstand indeholdt, og at vi meente, at den indeholdt en Anvendelse af Penge og en Bestemmelse om Penge. Der er Udskilligt, der endnu kunde siges i Anledning af hele dette Punkt i

Lovforslaget, men jeg skal indskrænke mig til een Bemærkning. Man har talt om, at man jo gav Bevilling til Statslaan paa en lignende ubegrændset Maade som den, hvorom der her er Tale. Det er imidlertid alt blevet fremhævet af min ærede Collega, den 2den Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Krieger), at man aldrig har givet en Bevilling til et Statslaan ganske i Almindelighed, men kun til et Statslaan af et bestemt Beløb. Men dernæst har man da paalagt vedkommende Minister at søge Statslaanet reist, hvor han kunde faae det paa de bedste Betingelser, men dette Lovforslag gaaer jo ud paa, at Regjeringen skal forsøge at faae en Contract affuttet med en bestemt Trediemand, nemlig med det saakaldte danske Driftselskab; der er jo ingen Anden, som Regjeringen kan gaae hen og forhandle med i denne Sag. Lovforslaget paalægger altsaa Regjeringen at træde op ligeoverfor en bestemt fremmed Contrahent og at komme overeens med ham; men det er en feilagtig Form at paalægge Regjeringen at gaae hen til et Driftselskab, som vi tilmed vide er et engelsk Firma, og komme overeens med det, udenat vi idetmindste paalægge visse Betingelser, hvortil Regjeringen ved Forhandlingen skal være bunden.

Ordføreren: Da Tiden er saa langt fremrykket, skal jeg bestræbe mig for at fatte mig i Korthed, men et Par Bemærkninger maa jeg dog tillade mig føie til de mange, som fra andre Sider ere fremkomne. Den høitærede Minister vil maastee indrømme mig, at vi ikke ere meget langt fra at være enige om, hvad der kan hændes om 14 Aar. Han indrømmer, at Overtagelsen af de sjællandske Actier vil kunne medføre Tab, og jeg indrømmer, at den ogsaa kan give Fordeel. At der altsaa fra Udvalgets Side er brugt et mindre nøiagtigt Udtryk, er jo alt fra min Side erkjendt. — Dernæst stillede den høitærede Minister det Spørgsmaal, om et jydsk-syenskt Selskab vilde tage mindre Hensyn til sin egen Interesse end et sjællandsk, og det ærede 7de Medlem for Kjøbenhavn (David) gjorde nogle Bemærkninger om Umuligheden af at faae et virkelig jydsk-syenskt Selskab, idet det altid vilde blive Kjøbenhavns Børs, der vilde faae en